31972L0230

A TANÁCS MÁSODIK IRÁNYELVE
(1972. június 12.)
a nemzetközi utazás során alkalmazandó forgalmi és jövedéki adóra vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedés által megállapított rendelkezések összehangolásáról

(72/230/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 99. cikkére,

tekintettel a nemzetközi utazás során alkalmazott import forgalmi és jövedéki adó alól nyújtott mentességre vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedés által megállapított rendelkezések összehangolásáról szóló, 1969. május 28-i tanácsi irányelvre [1],

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,

mivel a Tanács és a tagállamok kormányai képviselőinek a Közösségben a gazdasági és monetáris unió szakaszonkénti eléréséről szóló, 1971. március 22-i állásfoglalása [2] különösen a magánszemélyeknek a Közösségen belüli határok átlépésekor nyújtott adómentesség fokozatos kiterjesztéséről rendelkezik;

mivel szükség van a tagállamok közötti utasforgalom megkönnyítésére a forgalmi adók és a jövedéki adók alól nyújtott adómentességnek az 1969. május 28-i tanácsi irányelvben előírt kiterjesztése révén; mivel e célból, valamint az ellenőrzés csökkentése érdekében a Közösségen belüli határokat átlépő utazók által teendő nyilatkozatokat ezután egyszerűsíteni kell azon esetben, ha a birtokukban lévő áruk értéke vagy mennyisége nem haladja meg adómentességi jogosultságuk határait;

mivel a Közösségen belüli határok közelében lakó személyeket és a nemzetközi utazásban használt közlekedési eszközök személyzetét ezután bizonyos mentességekre fel kell jogosítani;

mivel a fent említett irányelv 6. cikkének alkalmazása során felmerült technikai problémák figyelembevételével a kiskereskedelmi szakaszban az adó elengedésével összefüggő bizonyos problémákat kezelni kell;

mivel – tekintettel egy olyan gazdasági térség fokozatos létrehozására, amelynek jellemzői a Közösséget felölelő nemzeti piac jellemzőihez hasonlatosak – a tagállamoknak el kell törölniük a jelenleg érvényben lévő rendszereket, amelyek a kivitelt terhelő adó elengedését és a behozatali vám kivetését, és ennek következtében a forgalmi adó és jövedéki adó kiskereskedelmi szakaszban történő elengedését foglalja magában a Közösségen belüli kereskedelem tekintetében;

mivel azonban az adó ilyen módon történő elengedésének teljes eltörlését csak fokozatosan lehet elérni; mivel első lépésként a kiskereskedelmi szakaszban a Közösségben honos személyekre alkalmazandó bizonyos közös szabályokat kell meghatározni az adóelengedés szabványos eseteivel kapcsolatban,

---

[1] HL L 133., 1969.6.4., 6. o.
[2] HL C 28., 1971.3.27., 1. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az 1969. május 28-i tanácsi irányelv 2. cikke a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben az „75 elszámolási egység” szöveg helyébe a „125 elszámolási egység” szöveg lép;

b) a (2) bekezdésben a „20 elszámolási egység” szöveg helyébe a „30 elszámolási egység” szöveg lép;

c) a (3) bekezdésben az „75 elszámolási egység” szöveg helyébe a „125 elszámolási egység” szöveg lép.

2. cikk

Az 1969. május 28-i tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az Európán kívüli lakóhellyel rendelkező utazókra vonatkozó nemzeti rendelkezések sérelme nélkül valamennyi tagállam az alábbi mennyiségi korlátozásokat vezeti be az alább felsorolt áruk forgalmi és jövedéki adója alól nyújtott mentességre:

	I Harmadik országok és a Közösség közötti utazás	II Tagállamok közötti utazás
a) dohánytermékek:		
cigaretta	200	300
vagy		
szivarka (egyenként legfeljebb 3 gramm tömegű szivar)	100	150
vagy		
szivar	50	75
vagy		
fogyasztási dohány	250 g	400 g
b) alkoholtartalmú italok:		
– párlat, égetett szesz 22°-ot meghaladó alkoholtartalommal	1 szabvány palack (0,7 – 1 liter)	összesen 1,5 literig
vagy		
– párlat, égetett szesz és bor vagy alkohol alapú aperitif legfeljebb 22°-os alkoholtartalommal; habzóbor, szeszezett bor	összesen 2 literig	összesen 3 literig
és		
– csendes bor	összesen 2 literig	összesen 3 literig
c) parfüm	50 g	75 g
és		
kölnivíz	1/4 liter	3/8 liter
d) kávé	500 g	750 g
vagy		
kávékivonat és -eszencia:	200 g	300 g
e) tea	100 g	150 g
vagy		
teakivonat és -eszencia:	40 g	60 g”

3. cikk

Az 1969. május 28-i tanácsi irányelv 5. cikke (1) bekezdésének helyébe a következő bekezdések lépnek, az említett cikk (2) és (3) bekezdésének számozása pedig (6) és (7) bekezdésre módosul:

„(1) A tagállamok az adómentesen behozható áruk értékét és/vagy mennyiségét a 2. cikkben és a 4. cikk (1) bekezdésének II. oszlopában szereplő értékek és/vagy mennyiségek egytizedéig csökkenthetik abban az esetben, ha az ilyen árukat az importőr tagállam határövezetében vagy a szomszédos tagállam határövezetében lakó személyek, a határövezetben dolgozó személyek vagy nemzetközi utazásban alkalmazott közlekedési eszközök személyzete hozza be egy másik tagállamból.

Az alábbiakban felsorolt áruk tekintetében azonban az adómentesség a következő lehet:

a) dohánytermékek:

cigaretta	40
vagy	
szivarka (egyenként legfeljebb 3 gramm tömegű szivar)	20
vagy	
szivar	10
vagy	
fogyasztási dohány	50 g

b) alkoholtartalmú italok:

– párlat, égetett szesz 22°-ot meghaladó alkoholtartalommal	0,25 liter
vagy	
– párlat, égetett szesz és bor vagy alkohol alapú aperitif legfeljebb 22°-os alkoholtartalommal; habzóbor, szeszezett bor	0,50 liter
és	
– csendes bor	0,50 liter

(2) A tagállamok alacsonyabb korlátokat is bevezethetnek az adómentesség alá tartozó áruk értékére és/vagy mennyiségére vonatkozóan, amennyiben azokat a határövezetben lakó személyek, a határövezetben dolgozó személyek vagy harmadik országok és a Közösség közötti utazásban alkalmazott közlekedési eszközök személyzete hozza be harmadik országból.

(3) A tagállamok alacsonyabb korlátokat is bevezethetnek az adómentesség alá tartozó áruk értékére és/vagy mennyiségére vonatkozóan, amennyiben azokat valamely tagállam fegyveres erőinek másik tagállamban állomásozó tagjai hozzák be egy másik tagállamból, ideértve a polgári személyzetet, valamint a házastársakat és az eltartott gyermekeket.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben foglalt korlátozásokat nem lehet alkalmazni abban az esetben, ha az azokban említett személyek bizonyítékkal szolgálnak arról, hogy a határövezeten túlra utaznak, ill. valamelyik szomszédos tagállam vagy harmadik ország határövezetéből nem térnek vissza.

E korlátozásokat azonban továbbra is alkalmazni kell a határövezetben dolgozókra és a nemzetközi utazásban alkalmazott közlekedési eszközök személyzetére abban az esetben, ha a munkájuk során végzett utazás során árut hoznak be.

(5) Az (1), (2) és (4) bekezdés alkalmazásában:

– »határövezet«: olyan övezet, amely légvonalban nem terjed ki valamely tagállam határától számított 15 kilométernél messzebbre. Mindegyik tagállam köteles azonban a határövezetébe belefoglalni a helyi közigazgatási kerületeket, amely területe részben az övezetben helyezkedik el,

– »határövezetben dolgozó«: minden olyan személy, akinek szokásos tevékenysége szükségessé teszi, hogy munkanapokon átjusson a határ túloldalára."

4. cikk

Az 1969. május 28-i tanácsi irányelv 6. cikke a következőképpen módosul:

a) Az említett cikk szövege lesz az (1) bekezdés;

b) A szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2) A vámellenőrzés alatt álló repülőtéri üzletekben és a légi járművek fedélzetén végzett eladásokkal kapcsolatos szabályok sérelme nélkül a tagállamok az értékesítés kiskereskedelmi szakaszában a (3) és (4) bekezdésben meghatározott esetekben és feltételek mellett engedélyezhetik a forgalmi adó elengedését a tagállamot elhagyó utazók személyi poggyászában vitt árukra vonatkozóan. A jövedéki adót nem lehet elengedni.

(3) Az olyan utazók tekintetében, akiknek állandó lakóhelye vagy szokásos lakóhelye a Közösségen kívül található, bármelyik tagállam az adóelengedés tekintetében korlátozásokat határozhat meg és alkalmazási feltételeket állapíthat meg.

Az olyan utazók tekintetében, akiknek állandó lakóhelye, szokásos tartózkodási helye vagy munkahelye az egyik tagállamban található, csak azon tételek vonatkozásában lehet adót elengedni, amelyek egyedi értéke az adóval együtt meghaladja a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott összeget.

A tagállamok ezt az összeget emelhetik. Ezen túlmenően állandó lakosaikat kizárhatják az adóelengedés előnyeiből.

(4) Az adó elengedésének feltétele:

a) a (3) bekezdés első albekezdésében említett esetekben a számla vagy azt helyettesítő egyéb okmány egy példányának bemutatása, amelyet az exportáló tagállam vámhatósága az áru kivitelének igazolásaként hátirattal ellátott;

b) a (3) bekezdés második albekezdésében említett esetekben a számla vagy azt helyettesítő egyéb okmány egy példányának bemutatása, amelyet a végső import helye szerinti tagállam vámhatósága vagy azon tagállam forgalmi adóval kapcsolatos ügyekben illetékes egyéb hatósága hátirattal ellátott.

(5) E cikk alkalmazásában:

– »állandó lakóhely vagy szokásos tartózkodási hely«: az útlevélben, személyi igazolványban vagy ezek hiányában az exportáló tagállam által érvényesként elismert más azonosító okmányban ilyen helyként feltüntetett hely,

– »tétel«: valamely dolog vagy dolgok egy csoportja, amelyek általában egy egészet képeznek.”

5. cikk

Az 1969. május 28-i tanácsi irányelv a 7. cikket követően a következő cikkel egészül ki:

„7a. cikk

A tagállamok a Közösségen belüli utazás keretében megteszik azon szükséges lépéseket, amelyek révén az utazók hallgatólagosan vagy egyszerű szóbeli nyilatkozattal megerősíthetik, hogy megfelelnek az adómentességi jogosultság engedélyezett korlátainak és feltételeinek.”

6. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy:

– az ezen irányelv 1., 2., 3. és 5. cikkének legkésőbb 1972. július 1-jén,

– az ezen irányelv 4. cikkének legkésőbb 1973. január 1-jén

megfeleljenek.

(2) Mindegyik tagállam közli a Bizottsággal azokat az intézkedéseit, amelyeket az ezen irányelv végrehajtása érdekében fogadnak el.

A Bizottság tájékoztatja erről a többi tagállamot.

7. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1972. június 12-én.

a Tanács részéről

az elnök

J. DUPONG